

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
54 832/2006-606/IX.vyř.

Praha
25. června 2007

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 23. 8. 2006 na návrh navrhovatele Telefónica O2 Czech Republic, a.s., IČ: 601 93 336, se sídlem Praha 3, Olšanská 55/5, proti odpůrci TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o., IČ: 647 88 610, se sídlem Praha 7, Dělnická 213/12, zastoupenému na základě plné moci Mgr. Liborem Ulovcem, advokátem, se sídlem Pod Ateliéry 1071/5, 152 00 Praha 5, ve věci sporu o správnosti výše vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, toto

rozhodnutí:

I. Výše vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet, poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, podle následujících daňových dokladů

<u>č. faktury</u>	<u>částka Kč</u>	<u>datum vystavení</u>
2601012153	10.361.186,09	15. 2. 2006
2601014169	8.712.330,98	10. 3. 2006
2601016234	8.804.721,21	10. 4. 2006
2601018324	7.083.948,00	10. 5. 2006
2601020457	6.588.997,50	9. 6. 2006,

vystavených odpůrcem navrhovateli, je oprávněná.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 23. 8. 2006 obdržel správní orgán vyjádření navrhovatele ke správnímu řízení vedenému pod čj. 42 541/2006-606, ve kterém tento mj. uvedl, že dne 22. 8. 2006 uhradil odpůrci částku 20.231.890,19 Kč, která představuje nedoplatek ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006. Protože však zásadně nesouhlasí s výpočty odpůrce, požaduje vrácení zaplacené částky a domáhá se toho, aby správní orgán rozhodl o povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli částku 20.213.890,19 Kč s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % z uvedené částky za každý den prodlení ode dne 22. 8. 2006 do dne zaplacení.

Vzhledem k tomu, že uvedené vyjádření svým obsahem směřovalo nad rámec projednávané věci, vyčlenil správní orgán toto podání k samostatnému projednání pod

čj. 54 832/2006-606. Po posouzení jeho obsahu správní orgán dospěl k názoru, že pokud navrhovatel požaduje vrácení peněžních částek, které zaplatil odpůrci, přestože jak uvádí, s výpočty jejich výše nesouhlasí, jedná se o uplatnění nároku na vydání bezdůvodného obohacení. V případě, že by správní orgán postupoval tak, jak je navrženo a rozhodl o vydání bezdůvodného obohacení, rozhodl by v rozporu se zákonem, protože požadavek navrhovatele není sporem o povinnost stanovenou zákonem o elektronických komunikacích či na jeho základě. Proto správní orgán vydal dne 13. 11. 2006 usnesení čj. 54 832/2006-606, kterým podle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu věc odložil.

Na základě navrhovatelem podaného rozkladu a vzhledem k názoru správního orgánu II. stupně (zde Rady Českého telekomunikačního úřadu), kdy tento v obdobném správním řízení požaduje, aby posouzení podání bylo provedeno komplexně, tj. nejen podle formulovaného petitu, ale i z hlediska jeho obsahu jako celku (viz rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 5. 1. 2007 čj. 57 063/2006-603), správní orgán přistoupil ke zrušení rozkladem napadeného usnesení podle § 87 správního řádu, s tím, že v dalším řízení bylo dne 6. 3. 2007 vydáno usnesení čj. 54 832/2006-606/VII.vyř. o odložení věci v rozsahu, ve kterém se společnost Telefónica O2 Czech Republic, a.s. domáhala vrácení zaplacených částek. Zbylou částí návrhu se správní orgán nyní zabývá v širším kontextu, a to zejména z hlediska, zda-li je výše vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, správná.

Správní orgán oba účastníky řízení vyrozuměl o zahájení správního řízení a informoval je o tom, že v tomto řízení vychází především z podkladů a důkazů získaných v řízení vedeném pod čj. 42 541/2006-606, ve věci sporu o zaplacení ceny za propojení za období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, kdy odpůrce požadoval úhradu nedoplatku ceny za tuto službu podle jednotlivých vyúčtování č. 2601012153 ze dne 15. 2. 2006, č. 2601014169 ze dne 10. 3. 2006, č. 2601016234 ze dne 10. 4. 2006, č. 2601018324 ze dne 10. 5. 2006 a č. 2601020457 ze dne 9. 6. 2006, vystavených navrhovateli. Oba účastníci ve správním řízení čj. 42 541/2006-606, z jehož podkladů správní orgán v tomto řízení vychází, uvedli následující.

Odpůrce uzavřel s navrhovatelem dne 3. 3. 2003 s účinností od 1. 2. 2003 Dodatek č. 4 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí čj. 148/2002-SIX ze dne 23. 5. 2002, na jehož základě se odpůrce zavázal poskytovat službu Přístup ke službám sítě Internet a navrhovatel se zavázal hradit propojovací ceny, ve výši sjednané dle článku 1.5.1 Dodatku č. 4 ke smlouvě o propojení.

Navrhovatel ve svém písemném vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 18. 8. 2006 uvedl, že trvá na všech svých argumentech a důkazech, které již správnímu orgánu předložil v obdobném správním řízení ve věci sporu s navrhovatelem o zaplacení cen za propojení pro službu Přístup ke službám sítě Internet za období 04/2005 – 06/2005 a 07/2005 – 12/2005. Jeho stanovisko vychází z bodu 1.5.1 Dodatku č. 4 ze dne 3. 3. 2003 Smlouvy o propojení, který zní: „ČESKÝ TELECOM, a.s. bude za směrování provozu do sítě TISCALI dle článku 1.4.1 hradit společnosti TISCALI ceny za propojení ve struktuře a výši stanovené stávajícím cenovým rozhodnutím ČTÚ č. 03/PROP/2002, ve znění rozhodnutí č. 07/PROP/2002. Tyto ceny se budou hradit za veškerý provoz definovaný ve výše uvedeném článku 1.4.1. Pokud se platným cenovým rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu nebo jiného státního orgánu či soudu změní výše nebo struktura uvedených cen, budou mezi stranami tyto nové ceny nebo jejich struktura a další ustanovení, která s tímto souvisí, uplatňovány od okamžiku platnosti a účinnosti příslušného pravomocného rozhodnutí“.

Dále navrhovatel uvedl, že dne 23. 9. 2003 vydal Český telekomunikační úřad cenové rozhodnutí č. 04/PROP/2003, kterým se stanoví způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Zároveň tímto rozhodnutím zrušil cenové rozhodnutí č. 03/PROP/2002 a z cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002 ponechal pouze ustanovení týkající se výše minimální ceny za propojení pro terminaci.

Vzhledem k tomu, že se účastníci řízení při aplikaci způsobu výpočtu ceny za propojení dle článku 3 (Způsob výpočtu cen za propojení – ceny za terminaci) nového cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 na předmětné ceně neshodli, ponechali tuto cenu, v souladu s bodem 1.5.1 Dodatku č. 4 Smlouvy o propojení ve výši ceny minimální, kterou stanovuje cenové rozhodnutí č. 07/PROP/2002. Způsob výpočtu předmětných cen za propojení, a to ani pro originaci, ani pro terminaci, Český telekomunikační úřad dále již nezměnil. Pouze vydal s účinností od 25. 4. 2005 cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005, kterým se stanoví ceny za propojení pevných veřejných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování vytáčeného (komutovaného) přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Tímto cenovým rozhodnutím stanovil ceny maximální pro originaci a ceny minimální pro terminaci. Podle názoru navrhovatele, účastníky řízení dosud aplikovaná cena minimální byla tímto cenovým rozhodnutím upravena, tj. změnila se její struktura i výše, a proto z ustanovení citovaného bodu 1.5.1 Dodatku č. 4 ke smlouvě o propojení, jsou účastníci řízení tuto změnu povinni uplatnit od okamžiku platnosti a účinnosti příslušného pravomocného rozhodnutí.

Navrhovatel dále poukazuje na to, že stejný názor ohledně cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 ve vztahu k odpůrci potvrdil i sám správní orgán, když dne 7. 4. 2006 oznámil na přímý dotaz navrhovatele, že cenové spory o cenu za propojení pro službu Tranzit k síti Internet byly vyřešeny vydáním cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005.

Svůj nárok na aplikaci nových minimálních cen tedy navrhovatel odvozuje především z ustanovení bodu 1.5.1 Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení. Dále se odvolává na ustanovení Článku 4 „Určené podmínky“, bod 1 cenového rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu č. 04/PROP/2003, kterým se stanoví způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu, kde se jednoznačně stanoví: „Při uplatňování cen za propojení platí zásada reciprocity mezi provozovateli VTS, kteří uzavřeli Smlouvu o propojení“. Navrhovatel tedy uplatňuje ceny za terminaci pro službu přístup k síti Internet poskytovanou společností ČESKÝ TELECOM dle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 od 25. 4. 2005 ve výši 0,09 Kč/min pro silný provoz a 0,03 Kč/min pro slabý provoz. Navrhovatel je s ohledem na tyto skutečnosti přesvědčen, že jeho požadavek účtovat minimální ceny za propojení pro služby zprostředkování vytáčeného přístupu uživatelů ke službám sítě Internet podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 od jeho účinnosti, tj. od 25. 4. 2005, je oprávněný.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 18. 9. 2006 uvedl, že podle jeho názoru z uvedeného ustanovení smlouvy nijak nevyplývá, že byly sjednány ceny v minimální regulované výši. Tvrzení navrhovatele, že cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005 se změnila struktura a výše dosud aplikovaných cen nemá žádnou oporu ve znění tohoto cenového rozhodnutí, které jednoznačně stanoví pouze minimální přípustnou výši aplikovaných cen. Struktura výpočtu ceny byla i nadále, dle názoru odpůrce, regulována rozhodnutím 04/PROP/2003, tj. na základě nákladů terminujícího operátora, tedy v tomto případě odpůrce.

Odpůrce dále odmítá tvrzení navrhovatele, že mezi nimi vznikl cenový spor o výši ceny za propojení podle cenového rozhodnutí 04/PROP/2003. Uplatňované ceny byly kalkulovány v souladu s čl. 3 cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003, které jasně stanovilo, že cena za terminaci pokrývá oprávněné ekonomické náklady včetně přiměřeného zisku odpůrce.

Podle názoru odpůrce navrhovatel zcela mylně z ustanovení čl. 4 bodu 1 cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 dovozuje, že při uplatňování reciprocity jsou strany povinny vzájemně si účtovat za stejnou službu totožnou cenu. Dále uvádí, že nikdy s navrhovatelem nedojednali, že za předmětnou službu si budou vzájemně účtovat minimální regulovanou cenu, a navrhovatel svá tvrzení o opaku výše uvedeného v průběhu řízení nikdy nedoložil a ani svá prohlášení věrohodně neověřil.

Dne 5. 10. 2006 obdržel správní orgán doplnění vyjádření navrhovatele, ve kterém tento uvádí, že dne 25. 9. 2003, tj. bezprostředně po vydání cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 vyzval odpůrce k jednání o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení, který obsahoval Službu tranzit k síti Internet. Odpůrce však jednání o nové ceně odmítl s tím, že návrh na změnu smlouvy nepovažuje za opodstatněný. Podle názoru navrhovatele tento stav lze jednoznačně kvalifikovat jako spor, protože jedna strana změnu smlouvy požaduje a druhá ji odmítá. Navrhovatel se obrátil následně na správní orgán a tento dopisem ze dne 7. 4. 2006 navrhovateli sdělil, že cenové spory považuje vydáním cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 za vyřešené.

Pověřený zástupce navrhovatele se s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil dne 4. 4. 2007 a dne 13. 4. 2007 obdržel správní orgán jeho vyjádření ke správnímu řízení, ve kterém odkazuje na již předložená stanoviska. Právní zástupce odpůrce se s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil dne 17. 4. 2007.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor, který se týká otázky správnosti účtované ceny, tedy povinnosti navrhovatele hradit za poskytnutou službu cenu, jak vyplývá z ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, který stanovuje povinnost uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby, a jak je účastníky řízení sjednáno v Dodatku č. 4 ke Smlouvě o propojení, kdy odpůrce poskytuje službu Přístup ke službám sítě Internet a navrhovatel se za tuto službu zavázal platit dohodnutou cenu.

Kromě návrhu, vyjádření účastníků a k nim přiložených listin vycházel správní orgán při rozhodování o správnosti výše vyúčtované ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet, především ze znění Smlouvy o propojení uzavřené mezi účastníky řízení, z obsahu dodatků k této smlouvě a také z předpisů, které upravují výši a strukturu cen za propojení telekomunikačních sítí. Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující.

Účastníci řízení uzavřeli dne 3. 3. 2003, s účinností od 1. 2. 2003 Dodatek č. 4 ke Smlouvě o propojení ze dne 23. 5. 2002. Podle článku 1.5.1 tohoto dodatku navrhovatel bude odpůrci za směřování provozu do jeho sítě hradit ceny za propojení ve struktuře a výši stanovené stávajícím cenovým rozhodnutím č. 03/PROP/2002, ve znění cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002. Dále si v tomto článku účastníci řízení dohodli postup pro změnu sjednané ceny tak, že pokud se cenovým rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu nebo jiného státního orgánu či soudu změní výše nebo struktura uvedených cen, budou mezi stranami tyto nové ceny uplatňovány od okamžiku platnosti a účinnosti příslušného pravomocného rozhodnutí.

Jak z uvedeného vyplývá, cena za službu Přístup ke službám sítě Internet byla účastníky řízení sjednána smluvně a její výše byla stanovena odkazem na konkrétní cenová rozhodnutí vydaná Českým telekomunikačním úřadem.

Cenové rozhodnutí č. 03/PROP/2002 ze dne 21. 5. 2002, ve znění cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002 ze dne 3. 9. 2002, stanovilo minimální ceny za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Toto cenové rozhodnutí bylo nahrazeno cenovým rozhodnutím č. 04/PROP/2003 ze dne 23. 9. 2003, které

stanovilo způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Dále v čl. 6 – přechodná ustanovení určilo, že minimální ceny stanovené v cenovém rozhodnutí č. 07/PROP/2002 zůstávají v platnosti do doby, než budou nahrazeny cenami dohodnutými, resp. stanovenými podle tohoto cenového rozhodnutí.

Po vydání cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 nesjednali účastníci řízení mezi sebou nové ceny za terminaci a účtované ceny ve smyslu regulace podle cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 pokrývají ekonomicky oprávněné náklady včetně přiměřeného zisku. Tyto ceny účastníci řízení dodržovali a platili až do dne 25. 4. 2005, kdy nabylo účinnosti cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005, které stanovilo nové minimální ceny za podmínek stanovených podle cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003.

Jak vyplývá z dohody uzavřené mezi účastníky řízení o výši ceny za propojení, nejedná se o cenu minimální. Jími sjednaná cena je cenou pevnou, stanovenou odkazem na uvedená cenová rozhodnutí a odpovídající kalkulaci podle čl. 3 cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003. Vzhledem k tomu, že tato cena je vyšší než stanovená minimální cena podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 a je tedy v souladu s tímto cenovým rozhodnutím, není třeba ji upravovat na výši minimálních cen dle tohoto cenového rozhodnutí, které v tomto případě pouze nastavuje „mantinely“ pro dohody o ceně. Proto správní orgán nemůže souhlasit s názorem navrhovatele, že vydáním cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 s účinností od 25. 4. 2005 došlo ke změně sjednaných cen. Zřejmý je pouze fakt, že došlo ke stanovení nových nižších minimálních cen, přičemž ceny stanovené tímto cenovým rozhodnutím nejsou cenami pevnými, od kterých podle ustanovení § 5 zákona o cenách není možné se odchýlit, ani cenami maximálními podle § 5 odst. 2 zákona o cenách, které není možné překročit. Z textu smlouvy o propojení, ve znění Dodatku č. 4 uzavřené mezi účastníky řízení pak nevyplývá, že by měla být uplatňována vždy aktuální minimální cena stanovená cenovým rozhodnutím.

K námitce navrhovatele týkající se sporu o cenu nelze přihlídnout, a to především proto, že navrhovatel ani odpůrce nebyli účastníky žádného správního řízení, které by se týkalo sporu o stanovení výše ceny za předmětnou službu. Jak je zdůvodněno výše, správní orgán neshledal důvody pro určení povinnosti odpůrce účtovat ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet tak, jak žádá navrhovatel. Nad to je třeba v souladu s názorem Rady Českého telekomunikačního úřadu (viz její rozhodnutí čj. 10 351/2006-603, které nabylo právní moci dne 22. 5. 2006) uvést, že i kdyby existoval zvláštní návrh na rozhodnutí cenového sporu, podaný a řešený mimo rámec tohoto správního řízení, který by dosud nebyl rozhodnut, na věci by to nic nezměnilo a účtování za sporné období by odvolací orgán musel posuzovat tak, jak již uvedl výše. Výrok případného rozhodnutí v takovém sporu o cenu není totiž předběžnou otázkou tohoto řízení - nemohl by upravovat vztahy dotčených subjektů, tj. cenu, kterou si mají platit, směrem do minulosti (tedy za sporné období v tomto řízení).

Názor správního orgánu II. stupně, vyjádřený ve výše uvedeném rozhodnutí čj. 57 063/2006-606 ze dne 5. 1. 2007, podle kterého měl být návrh posouzen v širším kontextu a správní orgán I. stupně se tak měl zabývat i otázkou, zda výše částek ve sporných vyúčtováních je správná, vyložil správní orgán tak, že má být posuzováno, zda byla dotčená vyúčtování, resp. částky v nich uvedené vystavena po právu, tj. zejména v souladu se vzájemnými ujednáními mezi navrhovatelem a odpůrcem. Správní orgán se tak nezabýval otázkou, zda výše nároku byla vypočítána přesně tak, kolik straně, která vystavila dotčená vyúčtování, náleželo, ale zda výše tohoto nároku byla v souladu s tím, co strana byla oprávněna požadovat (tj. mohla požadovat i méně, přičemž správnímu orgánu nepřísluší rozhodovat, proč žádala méně než mohla).

Na základě výše uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že výše vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet, poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, podle daňových dokladů č. 2601012153 ze dne 15. 2. 2006, č. 2601014169 ze dne 10. 3. 2006, č. 2601016234 ze dne 10. 4. 2006, č. 2601018324

ze dne 10. 5. 2006 a č. 2601020457 ze dne 9. 6. 2006, vystavených odpůrcem navrhovatelí, je oprávněná.

Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu nevyplývá, že odpůrci, tedy účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, vznikly náklady řízení a navrhovatel neměl ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení se žádné ze stran nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní adresa: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu